

Handelsretten, jf. forslaget til retsplejelovens § 12, stk. 3, og § 16, stk. 1, 3. pkt. (lovforslagets § 1, nr. 3), bør kravet udvides til også at gælde for kollegialt behandlede byretssager og handelsretssager.

Det foreslås, at kopier også skal fremsendes i skriftligt behandlede sager, jf. forslaget til retsplejelovens § 366, og at fristen i disse sager er afslutningen af parternes udveksling af skriftlige procedureindlæg.

Det foreslås, at Domstolsstyrelsen bemyndiges til at fastsætte regler om kopier. Bemyndigelsen må ses i sammenhæng med de tilsvarende bemyndigelser i de foreslåede § 348, stk. 4, og § 351, stk. 5, om kopier af stævningen og de dokumenter, som henholdsvis sagsøgeren og sagsøgte har påberåbt sig. Efter den gældende regel fastsætter præsidenten for hver af landsretterne antallet af kopier. Det vil imidlertid være uhensigtsmæssigt, at der fastsættes forskellige regler om kopier ved de forskellige byretter, og det foreslås derfor, at kompetencen henlægges til Domstolsstyrelsen, også for så vidt angår landsretterne og Handelsretten.

Hvis kopierne ikke indleveres rettidigt, kan retten bestemme, at de foreslåede regler i § 360, stk. 1-3, om udeblivelse skal finde tilsvarende anvendelse, jf. det foreslåede § 360, stk. 6, som erstatter det gældende § 365, stk. 4. Det forudsættes, at det ligesom efter gældende ret i hvert fald må kræves, at der er tale om væsentlige mangler, som ikke umiddelbart kan afhjælpes, før udeblivelsesvirkning kan komme på tale.

Stk. 4 viderefører med redaktionelle ændringer de gældende regler i § 365, stk. 3, 2. og 3. pkt., om, at præsidenten for hver af landsretterne kan bestemme, at kopierne skal samles i en ekstrakt, og at præsidenten endvidere efter forhandling med Advokatrådet kan fastsætte regler om udformning af ekstrakter. Det foreslås herudover, at reglerne om ekstrakter udvides til også at omfatte byretterne og Handelsretten. Det vil være uhensigtsmæssigt, at der fastsættes forskellige regler om udformningen af ekstrakter ved de forskellige byretter, og derfor foreslås bemyndigelsen til at fastsætte regler herom ikke udstrakt til byretterne. Det forudsættes, at en ekstrakt i en byretssag i givet fald udformes i overensstemmelse med de retningslinjer, der er fastsat for ekstrakter i førsteinstanssager ved vedkommende landsret.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.2.1 og 5.2.2 (afsnit III) i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 358

Den foreslåede bestemmelse angår præklusion før hovedforhandlingen, dvs. det forhold, at en part afskæres fra at fremkomme med nyt processtof i form af

påstande, anbringender og beviser, fordi det burde være fremkommet tidligere. I modsætning til den gældende regel i § 357 under forberedelsen, som til dels henviser til reglerne om præklusion under hovedforhandlingen, indeholder den foreslåede § 358 en selvstændig regulering.

Stk. 1 er den generelle regel om, at der som udgangspunkt indtræder præklusion ved forberedelsens slutning. Den således indtrådte præklusion berøres ikke af, at forberedelsen eventuelt senere genoptages i medfør af det foreslåede § 356, stk. 3. Hvis retten derimod inden forberedelsens slutning ændrer tidspunktet herfor, indtræder der først præklusion på det således ændrede tidspunkt for forberedelsens slutning.

I overensstemmelse med den gældende regel i § 357, stk. 1, foreslås det, at en part, som efter forberedelsens slutning ønsker at fremkomme med nye påstande, anbringender eller beviser, skal give retten og modparten meddelelse herom, hvorefter modparten har en uge til at fremsætte sine bemærkninger.

Efter den gældende regel anses modparten for at have samtykket i, at det nye processtof inddrages i sagen, hvis denne ikke svarer inden fristen på en uge. Dette foreslås ændret, så retten træffer afgørelse om, hvorvidt anmodningen om inddragelse af nyt processtof kan imødekommes, når fristen på en uge er udløbet, hvad enten modparten har fremsat bemærkninger eller ikke. En manglende reaktion fra modpartens side vil herefter (alene) betyde, at den pågældende afskæres fra at gøre sine synspunkter gældende. Afgørelsen træffes efter de foreslåede bestemmelser i stk. 6 og 7, jf. herom nedenfor.

Det gældende § 360, stk. 5, om, at udeblivelse fra et retsmøde, hvor der skal tages stilling til en anmodning om inddragelse af nyt processtof, bevirker, at anmodningen henholdsvis imødekommes eller bortfalder, foreslås heller ikke videreført. Hvis der er tale om et retsmøde før forberedelsens slutning, har udeblivelse virkning efter de foreslåede regler i § 360, stk. 1-3. Hvis der er tale om et retsmøde efter forberedelsens slutning (dvs. under genoptagelse af forberedelsen), har udeblivelse virkning efter § 360, stk. 1-3, såfremt det er angivet i indkaldelsen til mødet, jf. det foreslåede § 360, stk. 4.

I *stk. 2-4* opregnes tre situationer, hvor præklusion kan indtræde på et tidligere tidspunkt end ved forberedelsens slutning. Bestemmelserne er udformet som henvisninger til stk. 1, hvilket indebærer, at den part, der ønsker at fremkomme med nyt processtof trods indtrådt præklusion, skal give meddelelse herom til retten og modparten, hvorefter modparten har en uge